

lange Foredrag for os i Finansudvalget om, hvor aldeles bydende nødvendigt det var, at vi ikke fik et fortegnet Billede, et forkert tegnet Billede, der gjorde Statens Stilling daarligere, end den faktisk var. Naar det er Tilfældet, og naar vi paa alle Budgetter har søgt lige til det sidste at faa alle Konjunkturtillægsnedsættelserne o. s. v. med, for at Billedet ikke skal blive for sort, saa er det underligt, at man her, naar det gælder Militærbudgettet, kommer og siger: Der er ganske vist vedtaget Besparelser, men det er noget, som der ikke bør tages Hensyn til paa det kommende Aars Finanslov. Jeg forstaar ikke, hvilken Fornøjelse Venstre har af at tage det Standpunkt, for hvis de vil gøre Brug af det under Behandlingen af Militærløvene, er vi dog ogsaa vaagne fra anden Side, vi plejer ikke at tie stille til alt, hvad der fremføres. Hvorfor saa ikke faa det rigtige Billede frem?

Jeg skal ikke komme ind paa Ministerens lange Motivering af, at han har stillet sine Ændringsforslag saaledes, som han har, men kun nævne det ene Punkt om Nedsættelser paa Grund af Ledighed i Rækkerne. Vi har Gang paa Gang — jeg tror, det var af Forsvarsministeren, men i hvert Fald fra Regeringspartiets Side — hørt, at det hastede med at faa en ny Militærordning, fordi der var en almindelig Flugt fra Hæren, og vi har haft Henvendelser i Finansudvalget fra Underofficerer, der beklagede sig over, at de var aldeles overvældede med Arbejde paa Grund af, at der var en almindelig Flugt fra Hæren. Ministeren har gjort det samme gældende. Man tyer ikke til Hæren, men gaar ud deraf, fordi man ikke føler sig tryk med Hensyn til den fremtidige Ordning. Alt dette opfordrer os til at skynde os med at faa Militærordningen vedtaget, for ellers vil det hele forsvinde, saa der ingen Befalingsmænd er. Naar vi saa siger: Skal vi saa ikke tage nogle Besparelser paa Finansloven paa Grund af Flugten fra Hæren? siger Ministeren: Nej, nu kommer de igen, det gaar slet ikke an. Vi risikerer, at de kommer tilbage. Derfor skal vi ikke have nogen Nedsættelse. Jeg tror nu alligevel, man skal se at finde et Standpunkt. Enten er der en Flugt fra Hæren, og saa kan vi spare Penge, eller ogsaa er der ingen Flugt, og saa lad i Himmelens Navn være med at raabe

op om den store Fare ved Flugten. Men at fastholde begge Standpunkter, at Flugten fra Hæren er der, og at Strømmen har vendt sig, og at de er ved at komme tilbage og fylde de Rammer, der er flygtet fra, er ikke holdbart.

Det, som det for den højtærede Minister kommer an paa at forsvare, er, at der for § 20's og § 21's Vedkommende gælder helt andre Principper end for den øvrige Finanslov. De maa endelig fremtræde med saa store Udgifter som muligt, og de andre Paragraffer maa komme saa langt ned med Udgifterne som muligt. Det er det Standpunkt, man skal søge at forsvare, og saa maa man tage alle de Argumenter, der er for Haanden, selv om de ikke altid er af de bedste.

Rode: Grundloven siger, at Finansloven skal være et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, det vil sige, at man skal opføre, hvad man antager at Udgifterne vil blive. Gennem en Række af Aar har Statsrevisorerne forlangt, at der skal være den størst mulige Overensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab. Det Budget, som den højtærede Minister nu forsvare og ønsker vedtaget, er ikke noget rigtigt Overslag over Statens Udgifter paa hans Budget; tværtimod, det er bevidst urigtigt. Det er 10 Mill. Kr. større, end de virkelige Udgifter vil vise sig at blive. Der vil blive en overordentlig stor Uoverensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab. Den højtærede Forsvarsministers Forsvar for hele denne Fremgangsmaade er ganske saa svagt, som et Forsvar, der ikke er fremført af en Politiker, men affattet af administrative Embedsmænd, kan være. Det, den højtærede Minister fremførte til Forklaring, er ingenting. Den højtærede Minister siger, at vi ønsker at se bort fra de gældende Love. Nej, det er lige det omvendte, der er Tilfældet. Det er den højtærede Forsvarsminister, som ser bort fra en gældende Lov, den Lov om Indskrænkning af Militæret, han selv fik gennemført i Efteraaret. Den vil han ikke se, skønt den eksisterer. Han ønsker at udlette dens Virkninger paa Finansloven, for at de senere kan dukke op paa Statsregnskabet. Naar de dukker op paa Statsregnskabet, kan det maaske give Ministeren Anledning til at vise, i hvilken